JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 31sten AUGUSTUS 1833. N. 35.

Medegedeeld

EEN GEDEELTE DER REDE,

Gehouden op H. Konings Verjaardag,

Door Do. G. B. BOSCH.

NAAR AANLEIDING VAN

Spreuken 20. vs. 28.

Weldadigheid en trouw beveiligen een' Koning, en door goedwilligheid bevestigt hy zyn' troon.

I. *De waarheid van dit gezegde wordt in de eerste plaats betoogd.*

Eene monarchie of eenhoofdige regering is zoo oud als het menschelyk geslacht- Waar in het eerste huisgezin de Vader den onderlingen band der huisgenooten zamenhield, geschillen besliste, orde en rust bewaarde, waar hy door zyne kinderen en afstammelingen geacht, geëerd en gehoorzaamd werd, daar was de grond gelegd tot de oppermagt en heerschappy over anderen,— Toen vele huisgezinnen zich tot een' staat of Maatschappy vormden, werd de behoefte aan een opperhoofd zoo veel te grooter; de onderlinge belangen moesten in evenwigt gehouden worden, ieder by het bezit zyner regten bewaard, de vruchten van elks eerlyke vlyt verzekerd, de zwakken tegen den overmoed des sterkeren beschermd worden; de boozen moesten een schrik, de braven eene toevlugt hebben. By de uitbreiding der staten werd eene oppermagt zooveel te noodzakelyker; vele menschen moesten binnen beperkte gronden wonen; hierdoor ontstond eene noodwendige verscheidenheid van arbeid en beroep, van rang en stand, de vorst moest zich medehelpers kiezen en den onderdanen meerdere verpligtingen opleggen, en aldus ontstond het kunstvol staatsgebouw der latere tyden, waarvan de Koning het middelpunt was, om hetwelk zich alles bewoog.

Maar het beginsel, waaruit de Koning handelde, bleef echter altoos hetzelfde en was gegrond of op willekeur en geweld of op goedwilligheid en trouw. In het eerste geval vergat men het doel en de bestemming van den Vorst en volgde slechts de neiging van het menschelyke hart om telkens in magt en gezag hooger te klimmen, zyne eigene denkbeelden als de wil en wet voor anderen te stellen en wraak te nemen op dengenen, die er niet gewillig aan voldoet.

Zulk eene heerschappy is zelden duurzaam. De troon op dwingelandy en kracht van wapenen gevestigd, is zwak en aan vele gevaren bloot gesteld. Een tyd lang als de byzondere gesteldheid des volks en de omstandigheden het vorderen, is hy bestaanbaar, maar allengs breekt verlichting en het bewustzyn van regt en menschenwaarde door; het volk gevoelt zich beledigd, en wordt ontevreden: dan waggelt die troon. Men gelooft weldra geene gehoorzaamheid aan willekeur meer schuldig te zyn, men verbreekt de kluisters en werpt den troon ter neder, die zoo onwrikbaar gevestigd scheen.

De mensch wyzer geworden door tyd en ondervinding, was bedacht zich te beschermen tegen misbruik van magt in het opperhoofd van den staat en vormde staatsregelingen of constitutie, doch ook deze gedenkstukken van beschaving en wysheid der menschen voorkomen niet geheel het onvolmaakte, dat aan alles op deze aarde kleeft, want de Vorst die op willekeur zyn' troon vestigt, waant zich weldra boven de wet verheven en verbreekt dezelve schaamteloozer, naarmate hy de overtreding by andere strenger straft.

Er is daarom een ander beginsel waardoor een troon hecht en duurzaam wordt, het is *door goedwilligheid* dat *een Koning zyn' troon vestigt* en *door weldadigheid en trouw dat hy zich bevestigt.*

Wanneer toch een Vorst getrouw is aan zyne bestemming en het geluk zyns volks bedoelt, wanneer hy meer de welvaart van zyn land zoekt dan eigene roem en uitgebreider magt, wanneer hy zyne onderdanen weldoet, derzelver vryheid voorstaat, derzelver belangen bevordert, hun tot vreugde en zegen is, dan wint hy de harten der burgers, en wordt geacht, geliefd en vrywillig gehoorzaamd. Geen schrik gaat voor zyne schrede uit, maar de liefde zyner onderdanen vergezelt hem. Hy behoeft geen stalen harnas om hem te beschermen, geen talryke wachten om hem te omringen en te verdedigen, noch van zyn paleis eene vesting te maken. Hy is overal veilig en gerust. Geen zoon vliegt sneller ter hulpe zyn vaders dan een dankbaar onderdaan ter redding eens beminden Vorst als het gevaar dezen mogt dreigen.

Waar een *Koning zyn troon vestigt op goedwilligheid en zich beveiligt door weldadigheid en trouw*, daar heerscht eene heilzame eenheid tusschen Vorst en Volk, daar worden de verordeningen en maatregelen in het bestuur begunstigd en door medewerking bevorderd, daar bereikt eene burgerlyke maatschappy de meest mogelyke hoogte van rust en geluk.

By zulk eene regering, die op goedwilligheid en trouw gegrond is, zyn de onderdanen minder geneigd dan anders, de ongunstige omstandigheden op rekening van den regent te stellen, en volmaaktheid in den mensch te vorderen, al is ook een troon zyne zitplaats. By zulk eene regering moge ook al deze of gene daad niet doelmatig of wenschelyk verrigt schynen, men denkt aan het beginsel van goedwilligheid en trouw en leert alles van de beste zyden beschouwen.

Zulk een troon derhalve is langdurig en zeker gevestigd. Het wenschen dat de Koning lang leve is hartelyk en welgemeend. En als dan eens tot leedwezen der onderdanen door den dood de Scepter uit de hand des Konings valt, dan ziet men met vreugde en in blyde verwachtingen deszelfs afstammeling zyne plaats bekleeden en de troon is er dikwyls voor eeuwen door gevestigd.

Ik zou hier, indien omstandigheden my toelieten, ter staving myner gezegde het geschiedboek van alle eeuwen kunnen openslaan, om aantetoonen, hoe waggelend meestal die troon stond, welke op willekeur en geweld gevestigd was, hoe duurzaam daarentegen die, welke op weldadigheid en trouw gesticht was. Ja! hoe menigmaal zelfs erfgenamen van den troon, hoewel van dit beginsel afwykende, in deszelfs bezit nog lang bleven, omdat hunne voorouders denzelve op goedwilligheid en [illegible] vinding zal ik nog, de uitspraak in den Tekst bekrachtigen. Hy zag het uit het voorbeeld der naburige Oostersche volken, hoe gewelddadige overheersching en dwinglandy afgewisseld werden met omwentelingen en instortingen van troonen, en hoe de zucht, om naar willekeur en voor eigene roem en grootheid te heerschen, in gestadigen stryd was, met den haat, den afkeer en den onwil der menschen; daarom bad ook Salomo, toen het aan zyne keuze stond, wat hy verkrygen zou, voor wysheid om regt te doen en zyn volk verstandiglyk te regeren; en de uitkomst van zyne 40 jarige regering, die de goude eeuw van Israel uitmaakte, was dat *een Koning door weldadigheid zyn' troon vestigt en zich beveiligd door goedwilligheid en trouw.*

Dit toch is de algemeene regel, waarvan echter eenige enkele uitzonderingen zyn. Even gelyk er ten allen tyde vorsten waren ontrouw aan hunne bestemming, die tot oneer en ramp huns volks regeerde, zoo zyn er ook volken, die onvatbaar schynen voor de goedwilligheid van hun bestuur, en die de weldadigheid en trouw hunner vorsten met ondank en oproer beloonen. Ook Salomo's wyze en zachte regering was er niet geheel van bevryd; want hy moest een bloedig oproer stillen en naauwelyks was hy ten grave gedaald of daar verschynen muitende Israelieten te midden van welvaart en volksgeluk en beklagen zich by zyn' zoon zeggende *Uw vader heeft ons jok hard gemaakt; verligt ons den zwaren dienst dien hy ons heeft opgelegd.*

Doch dit is eene uitzondering, tegen welke overstaan de schitterende voorbeelden van trouw, liefde en dankbaarheid der volken; de regel blyft waar en gegrond op menschenkennis en ondervinding dat *weldadigheid en trouw een Koning beveiligen en dat hy door goedwilligheid zyn' troon vestigt.*

II. *In de tweede plaats wordt aangetoond dat deze waarheid in Nederland hernieuwd en bevestigd wordt.*

Toen wy onzen Koning nog niet kenden, en hy na een 20 jarig afzyn, weder zyn' geboortegrond betrad, wat bond toen de harten der Nederlanders met zooveel liefde en geestdrift aan hem? Het was ook omdat zyne voorvaderen hunne regering op goedwilligheid en trouw gevestigd hadden.

Van den 1sten Willem af, den grondlegger van onze godsdienstige en burgerlyke vryheid, deden alle Vorsten uit het Huis van Oranje Nassau Nederland wel en betoonden het eene standvastige trouw. Middelwyl zy het volk beschermden tegen de aanmatiging der grooten, waren zy de redders des lands, in de grootste gevaren, als reusenmagten het dreigden te verpletteren. Geen eigenbaat, geene willekeur, geen misbruik van magt kenmerkten hunne regering. Neerlands vryheid, Neerlands roem en welvaart was hetgeen zy zochten en door Gods zegen verkregen, zoodanig dat onze kleine plek gronds door rykdom en magt de afgunst, maar tevens de bewondering der wereld na zich trok.

Op dit huis dat zich door weldadigheid en trouw in Nederland gevestigd had, was onze hoop gevestigd, toen de magtige troon instortte die door geweld van wapenen en op willekeur was gesticht, toen het Vaderland al te lang door vreemden was vernederd en uitgezogen. Van den afstammeling dier vorsten, door welke de Voorzienigheid meer dan 2½ eeuw het Vaderland gezegend had, verwachteden wy op grond eene weldadige regering.

Of onze Koning aan dit beginsel is getrouw geweest, waarop zyne voorvaderen regeerden, behoeven wy naauwelyks te zeggen. Wy zagen het 20 jaren lang, hoe hy wysheid en ondervinding met goedwilligheid paarde, hoe hy niet, gelyk andere vorsten, slechts in naam aan het hoofd der regering staat, maar zelve ziet, onderzoekt en werkt en daaraan tyd, rust en gezondheid opoffert. Wy zagen het hoe hy steeds in Nederland een voorbeeld was [illegible] huisselyke deugd en godsdienstigheid, van belangstelling in alles was tot verlichting en beschaving dient, van zyne zucht om elk tot nut en genoegen te zyn. Wy zagen het hoe hy de bronnen van Neerlands welvaart in weerwil der ongunstige tyden weder trachte te openen en te versterken en de middelen daartoe aanwakkerde en bevorderde, hoe hy ons aanzien onder de volken van Europa vermeerderde en bevestigde.

Maar willen wy in onzen Koning zien hoe vast een troon rust, die men op weldadigheid en trouw vestigt; slaan wy dan onze oogen naar het Vaderland, in den tyd, toen dat gedeelte des lands ons afviel, dat ons in alles vreemd door de staatkunde van Europa was opgedrongen; toen diezelfde menschen, die inzonderheid s'konings goedwilligheid ondervonden hadden, bedwelmd door eene by hun onzekerde vryheid en welvaart en opgeruid en ondersteund door het meest gevreesde volk in Europa, ons vaderland bedreigden.

Welk een schouwspel deed zich toen voor ons op.— De Koning roept, te wapen! en binnen weinig tyds staat een welgeoefend leger van meer dan 100,000 man aan de grenzen, terwyl in het binnenste des lands overal orde rust en veiligheid heerschen.

De geteisterde staat heeft telkens nieuwe hulpmiddelen noodig; de Koning spreekt, en vrywillige giften en vrywillige leeningen voorzien in de behoeften des lands.

Verschillende omstandigheden binden de handen onzer bondgenooten of ontbinden ze weder om ons zelfs te benadeelen. De Koning is van allen verlaten, maar vestigt zyne hoop op de Voorzienigheid en zyn getrouw volk; daar staat eene gansche natie, als een muur, rondom den troon, liever het hoofd biedende aan de magtigste volken van Europa, dan regt en eer aan toegeeflykheid en rust opteofferen.

Toen had de wereld weder een voorbeeld wat liefde voor vorst en vaderland vermogt, en hoe vast de troon staat, die op goedwilligheid en trouw gevestigd is.

Waar men allengs Nederlands vroegere grootheid en heldendaden begon te vergeten, daar herleefde weder de herinnering aan dezelve, te gelyk met nieuwen eerbied en ontzag. Waar men de omwentelings geest zag doorbreken; waar onrust en oproer heerschten en hare verderflyke gevolgen verspreidden, daar wees men op Nederland en overtuigde zich *dat een Koning door het goede te willen, zyn' troon vestigt en dat weldadigheid en trouw hem beveiligen.*

Aº. 1833. Nº. 16.

PUBLICATIE

Houdende bepaling van den dag tot doleantie over den omslag van het een percent Patentregt.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal de rekeningen wegens het een percent patentregt sedert primo April tot ultimo Juny d. j. uitgeschreven en bezorgd zyn, zoo hebben wy, overeenkomstig de deswege bestaande verordeningen, goedgevonden en verstaan te bepalen en hierby kennelyk te maken: dat de Raad van Policie op aanstaanden Woensdag den 4 September des voormiddags te elf ure in de Raad kamer op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam vergaderen zal om tot 'smiddags te een uur zitting te houden, ter aanhooring en beslissing over de belangen der genen, dewelke vermeenen mogten redenen van bezwaar tegen de aan hen bezorgde rekeningen te hebben.

Gearresteerd op Curaçao den 29 Augustus 1833, het 20ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(*w. g.*) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(*w. g.*) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 30 daaropvolgende.

(*w. g.*) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 30 Augustus 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 7 September als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

Curaçao den 23 Augustus 1833.

VAN wege Directeur in Rade van Policie wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden:

Aan den Slaaf Johannes Figaros, de Slavin Anna Geertruida en het Slaven kind Johannis Magtildis, toebehoord hebbende aan den Boedel van wylen Jan Fredrik Hart.

Aan den Slaaf Josef, toebehoord hebbende aan Anna Catharina Ellis, Weduwe van Arend Hendrik de Rochemont.

Aan de Slavin Maria Paula, anders genaamd Maria Catharina, toebehoord hebbende aan Maria Ellis, Weduwe van Cornelis Raven Rz.

Aan de Slavin Maria Angila, toebehoord hebbende aan Casper Lodewyk van Uytrecht; en

Aan de Slavin Maria Emanuela, toebehoord hebbende aan Martha Gysbertha Hommels, en dat genoemde gemanumitteerden voortaan zullen heten:

JOHANNES BLYDE.
ANNA GEERTRUIDA HARTELING.
JOHANNES MAGTILDIS HARTELING.
JOSEF KOGEN.
MARIA GIER.
MARIA ANGELA WILHUIZEN en
MARIA TYMING.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

DE Commissaris van Policie *ad-interim*, belast met het Publiek Ministerie, maakt by deze op daartoe van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie bekomene speciale last aan elk en een iegelyk wien zulks zoude mogen aangaan bekend dat de Put, gelegen in den omtrek van de Plantaadje de Oostpunt, met de vrye en gemeene naar dezelve leidende wegen, voor vry en gemeen moet worden gehouden, zoo en in dier voege als omschreven is in de koop en opdragt brieven van gem. Plantaadje van de jaren 1798 en 1815 aan de laatste koop en opdragt brieven geannexeerd.

En voorts dat het Gouvernement dezer kolonie deszelfs regt blyft handhaven om uit de Putten van bovengemelde Plantaadje de Oostpunt, onverminderd en onbelemmerd water, voor en ten behoeve van het Militaire volk, op de buiten posten, te doen halen.

De Commissaris voormeld,
C. C. HÖMER.

Den 30 Augustus 1833.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, zal de Boekhouder Controlleur aan de voordeeligste inschryvers ten behoeve der Koloniale Kas verkoopen Wissels ten bedrage van min of meer *f* 11,500. Ned. Ct., door den Heer Directeur voormeld op het Ministerie voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien, op vier maanden zigt, aan de order van den Algemeenen Ontvanger afte geven.

De inschryving biljetten zullen voor ronde sommen tot *f* 100. toe, tot Woensdag den 4den September des voormiddags te elf ure ten Kantore van den Boekhouder Controlleur worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 29 Augustus 1833.

DE ondergetekende die sedert het overlyden van den Heer WILLIAM LEE, in Augustus 1823, is belast geweest met de redaktie dezer Courant, en gedurende dien tyd de welwillendheid van een aantal vrienden en de toegevendheid van het publiek heeft mogen ondervinden, neemt de gelegenheid waar, dewyl de Drukpers thans aan hem en den Heer J. F. NEUMAN WZ., in eigendom toebehoort, om zyne vrienden te bedanken voor de begunstiging, welke hy in dat tydvak van tien jaren, van hen heeft mogen genieten, en op nieuw te verzoeken de voortduring van hunne welwillendheid en toegevendheid, op dat hy daardoor ondersteund de redaktie met vrucht kunne blyven voortzetten; terwyl hy steeds met yver zal werkzaam zyn om de redaktie belangryk te maken.

Hy neemt deze gelegenheid ook waar om aan het publiek bekend te maken dat, zoo ter aanmoediging als om het lezen van de Courant in het bereik van min vermogenden te brengen, de prys der inteekening voor de Courant op Twaalf Guldens 'sjaars, betaalbaar om de drie maanden, zal gesteld worden, te beginnen met primo September; en dat de genen, die niet willen abonneren, des Zaturdags morgen, Couranten à 25 Centen per exemplaar kunnen bekomen.

Zoo mede zullen advertentien op de volgende zeer matige pryzen verminderd worden:

Voor eene advertentie van één regel of van twee regels, zal men *Vyftig Centen* moeten betalen; en

Voor eene advertentie van meer dan *twee* regels, *Vyf en Twintig Centen* voor iederen regel; zullende de advertentien, des verkiezende, tot drie malen toe in de Courant geplaatst worden; doch wanneer men verkiest dezelfde advertentie meer dan drie malen geplaatst te hebben, zal men voor de herhaling de helfte van den prys betalen. Door de genen, die geene inteekenaars voor de Courant zyn, moeten de advertentien kontant betaald worden.

Ook is tot gemak van het publiek de Drukkery, in de Willemstad, Breede Straat, in het woonhuis boven het pakhuis van den ondergeteekende verplaatst.

Hy wil eindelyk hopen dat door de vermindering der pryzen, zoo van de Courant als de Advertentien, het publiek zal aangemoedigd worden om het zyne ter instandhouding van de Drukkery by te dragen; en zal by tevens alle belangryke mededeelingen over staatkundige en wetenschappelyke onderwerpen met dank aannemen.

AUGUST MULLER.

Den 30sten Augustus 1833.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende, reeds sedert de maand September 1832 na afgelegd examen als Apothecar geadmitteerd zynde, en met het begin der maand July ll. de Apotheek van zynen Stiefvader den heer C. W. Zeppenfeldt, overgenomen hebbende, heeft de eer—nu hy in het begin dezer week uit Noord Amerika, een groot assortement versche medicynen ontvangen heeft—het geëerde publiek kennis te geven: dat hy hetzelfde locaal, namelyk: het onder gedeelte van het Huis No. 114, in de Breede Straat, zal blyven occuperen en dat hy het zich ten pligte zal maken meer en meer het vertrouwen en de welwillendheid zyner begunstigers te verdienen.

F. A. SCHOLTZ.

Den 23sten Augustus 1833.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden Testamentaire Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer HAIM ABINUN DE LIMA, alhier gewoond en overleden, zullen op Maandag den 2den September aanstaande en volgende dagen by Publieke Opveiling, in de Willemstad, in de Heere Straat alhier verkoopen:

Een party MEUBELEN, HUISCIERADEN, BOEKEN, &c.

Een PLANTAGIE genaamd OOSTPUNT, gelegen alhier in de Oost Divisie, 1ste District.

Een spacius HUIS, met drie Regenbakken, een Loots en andere Gebouwen, staande alhier op Scharlo No. 18.

Alsmede een party SLAVEN.

JOSIAS ABINUN DE LIMA qq.
JEUDAH ABINUN DE LIMA qq.
E. A. DE LIMA qq.
J. A. DE LIMA, *M. D.* qq.

Den 16 Augustus 1833.

NB. De koopvoorwaarden zyn van den 26sten dezer af te bezien by den Executeur E. A. DE LIMA, in de Breede Straat, Huis No. 73.

H. W. BOTHHENDRIKSEN en W. LESEUR, Weduwe H. P. ROJER, voornemens zynde op den 11 September aanstaande met elkander een wettig huwelyk aan te gaan, maken van dit Weekblad gebruik, om zulks ter kennis te brengen van hunne betrekkingen, vrienden en kennissen, terwyl zy zich in hunne voortdurende vriendschap aanbevelen.

Curaçao den 30 Augustus 1833.

ER wordt eene naar de waarde evenredige premie uitgeloofd, aan den gene, die een gouden bootje aan een fluweelen armband (bracelet) gehecht, gevonden heeft en aan de eigenares terug brengt. Ter bekoming van eenig narigt deswege, vervoege men zich ter dezer Drukkery.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

26.	bark	Margaretha, Brunow,	Coro
	——	Dolores, Fernandez,	dito
	schip	Margaret, Statesbury,	St. Croix
	bark	Anita, Mayten,	Cabo Rozo
27.	brik	Glide, Badershall,	St. Thomas
	golet	La Grange, Tanfield,	dito
28.	——	Amable Trinidad, Ramires,	Coro
29.	——	Eensgezindheid, Van Grieken,	Bonaire
	——	Casualidad, Chirino,	Cumarebo
30.	bark	Fanny, De Haseth,	Bonaire

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

26.	brik	Union, Furley,
27.	golet	Amazona, Garcia,
	——	Aguila, Fernandez,
	schip	Lorena, Urquelart,
28.	golet	Gysbertha, De Brot,
29.	——	Amable Lucia, Diedenhoven,
30.	——	Amable Trinidad, Ramires,
	bark	Dolores, Fernandez,
	schip	Caroline, Marks,

Verleden Zaturdag den 24sten dezer is de verjaring des geboorte dags van onzen geliefden en geëerbiedigden Koning in deze kolonie gevierd geworden. Als naar gewoonte werd met zonnen opgang een schot gedaan, waarop al de schepen in de haven fraaijelyk met vlaggen versierd werden; te 8 ure werden van het Fort Amsterdam 33 schoten gedaan, te 12 ure van Z. M. korvet Hippomenes 35 en des namiddags te 4 ure weder van het Fort Amsterdam 33 schoten; en des avonds met zons ondergang werd het sein schot gedaan, waarop al de schepen de vlaggen neêrstreken. Des morgens te 9 ure werd er godsdienst oefening gehouden; en te half twaalf ure trok het garnisoen binnen het Fort Amsterdam op in parade, alwaar hetzelve door den HoogEdel Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie in oogenschouw genomen werd. Na den afloop der parade werd er op het Gouvernements Huis levée gehouden, waarop verschenen waren de Raden van Policie en van Civile en Criminele Justitie; de Officieren van de Schuttery, die van den Landstorm en der Zee en Landmagt; de Kerkenraden der onderscheidene gemeenten in deze kolonie en een aantal civile beambten. De dag werd besloten met eene vrolyke danspartij, gegeven door de manschappen van het garnisoen in de kazernes achter het fort, welke fraaijelyk met bloemkransen opgesierd waren.

Met de aankomst van een vaartuig uit St. Thomas, vernemen wy dat er tusschen den 15 en 16den dezer een storm op dat eiland gewaaid heeft. Wy weten niet de byzonderheden er van optegeven; alleenlyk moeten wy met leedwezen vermelden het verongelukken in dien storm van het Nederlandsche koopvaardy brik schip de Snelheid, hetwelk aldaar op de quarantaine plaats ten anker lag. Het vaartuig was geladen met goederen van de Maatschappy, waarvan een gedeelte gesalveerd is.

In een der Engelsche bladen vindt men den volgenden brief, dien de onderkoning van Egypte aan den Franschen gezant, den admiraal *Roussin* geschreven zou hebben:

"Mynheer de Ambassadeur, ik heb de depêche ontvangen, gedagteekend den 22 February, die gy my door uwen eersten aide-de-camp hebt toegezonden.

"Daarin wordt gezegd, dat ik geen regt heb eenig ander grondgebied te vorderen dan St. Jean d'Acre, Jeruzalem, Naplouse en Tripoli, in Syrie, en dat ik onmiddelyk myn leger moet terug roepen; zullende ik my, in geval van weigering, aan de ernstigste gevolgen bloot stellen. Hierby heeft uwe aide-de-camp, volgens den last, hem door U gegeven, nog mondeling gevoegd, dat, zoo ik volhard in myne eischen, de gecombineerde

Fransche en Engelsche vloten naar de kusten van Egypte den steven zullen wenden.

"Maar mynheer de Ambassadeur, hoe toch hebt gy het regt, om te vragen, dat ik my dus zou opofferen?

"Ik heb de geheele natie op myne hand. Het staat in myne magt, om Rumelie en Anatolie in opstand te brengen. Vereenigd met myne natie, zou ik veel kunnen uitrigten. Toen ik, meester van zoo vele landen overal zegevierend, de tolken der publicke opinie my het bezit van ganSch Syrie hoorde opdragen, deed ik myne troepen halt maken, met het enkele oogmerk om een onnut bloedvergieten te sparen en de gezindheid der Europesche politiek te raadplegen. Ter belooning hiervan en van de gematigheid door my betoond, en na zoo vele opofferingen gedaan te hebben voor eene natie, die my uitgenoodigd had, die zich met my had vereenigd en my in staat gesteld zoo vele overwinningen te behalen, nu van my te vragen het land, dat ik bezet, te verlaten, en myn leger terug te trekken in eene kleine provincie, uit vier distrikten bestaande, die gy pachaliks noemt, is dit niet tegen my een politiek doodvonnis uitspreken?

"Maar ik vertrouw, dat Frankryk en Engeland my geene regtvaardigheid zullen weigeren. Zy zullen myne regten erkennen. Hunne eer verbiedt dien stap; doch zoo ik, ongelukkiglyk, geheel bedrogen werd in die verwachting, dan zal ik my, in die omstandigheden aan Gods wil onderwerpen, en eerlyken dood boven schande verkiezende, my welgemoed voor de zaak myner natie opofferen en my gelukkig gevoelen my daaraan tot den laatsten levensnik toe te wyden. Hiertoe heb ik besloten en de geschiedenis levert meer dan één voorbeeld van dergelyke opoffering.

"Onder alle omstandigheden hoop ik, dat Uwe Exc. de billykheid myne regten zal erkennen, en het aannemen der laatste voorstellen aanraden, die ik door middel van *Halil*-pacha heb gedaan.

"In die verwachting is het, mynheer de Ambassadeur, dat ik U dezen vriendschappelyken brief schryf en door uwen aide-de-camp doe toekomen.

Alexandria, den 8 Maart 1833.

Zegel van MEHEMED-ALI,
Pacha van Egypte."

Over de oorzaken, welke den bloei der Letteren in Nederland bevorderd hebben.

(Uit het *Handelsblad*.)

In het jongst uitgekomen Nommer van *den Vriend des Nederlands* hebben wy eene verhandeling aangetroffen, waarby dit onderwerp wel beknopt maar, toch met veel zaakkennis en oordeel behandeld en ontwikkeld wordt, en welke wy dus gemeend hebben aan de aandacht onzer lezers te mooten aanbevelen.

Vooraf wordt uit de geschiedenis van Grieken en Romeinen aangetoond, wat *Vryheid* vermag, hoe zy den geest verheft en de beoefening van kunsten en wetenschappen bevordert, maar ook hoe noodig zy is om dezelve te doen gedyen. Want met de overheersching, waaronder Griekenland en Rome, ieder op zyne beurt, gemukten, neigden kunsten en wetenschappen ten val; een stikdonkere nacht van barbaarschheid en onkunde dekte Griekenland; Rome telde geene vrye burgers meer; de geest vond in de Middeleeuwen zyn graf, waar hy sluimerde, niet de vernietiging te gemoet, maar om zich weder vry te maken en met helderder glans weder uit dezelve te herryzen.

Voornamelyk in Nederland verbrak de geest allereerst de banden die hem gekneld hielden. Toen nauwelyks het licht weder in Italie begon te ontluiken, mogt ons vaderland reeds op uitstekende vernuften bogen. Onder dezelve behoeft slechts Erasmus te worden genoemd. Anderhalve eeuw lang was het de wieg en bakermat der geleerdheid, door alle volgende tyden wist het zynen eens verkregen roem te handhaven.

Dit was de vrucht der vryheid, die Nederland, in den stryd tegen gewetensdwang en tydelyke overheersching, zich verworven had. Zulks wordt door den verhandelaar betoogd. De *Hervorming* is zyn natuurlyk punt van uitgang; hy schetst haren invloed en tegelyk de wisselwerking, die de vryheid als hare vrucht weerkeerig op haar uitoefende. Hy laat regt wedervaren aan de uitstekende diensten door de Jesuiten aan de letterkunde bewezen; doch hy toont tevens het zelfzuchtige doel aan, waardoor zy voor zich gedreven werden.— Hadden zy dit doel ook in ons vaderland bereikt, "wy zouden in het lot van Spanje, Italie en Belgie gedeeld hebben, waar onkunde en domheid ten troon zitten."

Ten betooge van den invloed der Hervorming en der uit dezelve ontsproten vryheid, wordt door de verhandelaar het een en ander uit de Geschiedenis der Katholyke Nederlanden en die der zeven Vereenigde gewesten aangevoerd. Hy herinnert aan den bloei der eersten in de 14e, 15e en 16e eeuwen. Brugge en Gend vloeiden over van rykdom; maar weelde, ongebondenheid en brooddronkenheid knakte de welvaart der Vlaanderen, en wikkelde deze gewesten in onberedeneerde oorlogen; de handel werd naar Antwerpen verlegd. Maar evenwel hielden zy zich nog staande, hunne schepen bedekten nog den Oceaan, en zy streden met Genua op de Zwarte zee om de opperheerschappy.

Ook de Letterkunde, schoon nog in hare beginselen werd met goed gevolg beoefend. De Hoogeschool te Leuven, in 1425 gesticht, werd door honderden bezocht: zy telde onder hare leeraars de sieraden van dien tyd — Zy was de oefenschool van Lipsius en hare vermaardheid overtrof die der Hoogescholen in Frankryk en Spanje.

Maar het licht der hervorming bereikte ook ons vaderland. Karel V. trachtte den voortgang te stuiten door de gruwelykste vervolgingen. De inquisitie en bloedplakkaten deden het lang bedwongen misnoegen in openbaar gemor uitbreken, en de Nederlanden hadden goed en bloed veil voor de handhaving hunner vryheid.

Doch toen vertoonde zich al dadelyk de verschillende invloed van den geest des tyds op de Noordelyke en Zuidelyke gewesten, en de invloed was reeds dadelyk zigtbaar in de Gentsche pacificatie, en het lot, hetwelk dat verdrag onderging. In het verdrag onder den naam van religie-vrede bekend, werd door de Waalsche gewesten niet bewilligd: deze verbonden zich den geloofsvrede te weren.

Willem van Oranje, toen reeds ziende, hoe weinig de Gendsche vrede stand zoude houden, bewerkte de Unie van Utrecht. Gend en Antwerpen waren in den beginne tot hetzelve toegetreden, doch keerden naderhand onder de heerschappy van Spanje terug. De gevolgen dezer scheuring waren allertreurigst voor de Zuidelyk, maar heilryk en verblydend voor de Noordelyke gewesten. De Spaansche Nederlanden vervielen tot eenen staat van kwyning, want de vryheid werd er uitgedoofd; maar ons vaderland den stryd voor de vryheid volhoudende, nam steeds toe in luister: niet alleen koophandel en scheepvaart, maar ook kunsten en wetenschappen bereikten eenen hoogen trap van bloei, en de Leidsche Hoogeschool werd door Willem van Oranje gesticht.

Hoogst belangryk is de door den Verhandelaar medegedeelde periode van den brief, door *Oranje*, te dezer gelegenheid aan de Staten van Holland geschreven en teregt laat hy daarop volgen:

"Zoo was dan de Leidsche Hoogeschool haar bestaan verschuldigd aan de regtmatige begeerte onzer vaderen om vry te denken en te spreken, en zouden wy dan deze vryheid niet als eene der voornaamste oorzaken van den bloei der wetenschappen nemen, wanneer wy nagaan, hoe vele mannen, in alle vakken van kennis uitmuntende, dezer School tot luister en sieraad hebben. Neen, de edele Willem had zich niet in zyne hoop misleid, toen hy schreef, dat de naburen van alle zyden zouden gelokt worden; van alle oorden der wereld trokken er naar Leidens muren. Ja deze Hoogeschool had zulk eene vermaardheid, dat Hendrik IV, den Doctoralen graad, aldaar verkregen, in Frankryk erkende, en het is bekend, hoeveel prys nog heden in Engeland, op het Doctorale diploma in de Geneeskunde, te Leiden verkregen, gesteld wordt."

De Verhandelaar gewaagt verder van de overige Hoogescholen en Doorluchte Scholen, zoo als te Franeker, Groningen, Utrecht, Harderwyk, enz., en, zegt hy, even als het verbreken der kluisters, waarmede Perzie dreigde, den burgers van [illegible] zoo wekte de afschudding van het juk van Spanje, by onze vaderen eene geestdrift op voor alles wat beschaving en verlichting bevorderde, en deed hunne borst gloeijen van onuitdoofbare liefde voor het schoone en goede, die door algemeene welvaart aangekweekt en verhoogd werd.

Op hetgeen de Verhandelaar aanvoert met opzigt tot de verschillende werking der hervorming in Duitschland en Engeland, by vergelyking tegen de Vereenigde Gewesten, zoude misschien wel iets aan te merken zyn; doch onze zaak bepaalt zich slechts tot het geven van een verslag, niet tot het leveren eener beoordeeling; doch hierin stemmen wy met hem in, dat ons Vaderland, by vergelyking tegen uitgestrektere Ryken in het algemeen, zich mag beroemen vele mannen van groote geleerdheid te hebben voortgebragt, zich mag beroemen in velen te zyn voorgegaan, den weg te hebben gewezen en zynen roem luisterryk te hebben gehandhaafd.

De algemeene belangstelling, hier te lande steeds aan alles wat kunsten en wetenschappen betreft, bewezen, wordt door den Verhandelaar met voorbeelden gestaafd; de herinnering daaraan komt ons niet ongepast voor, en wy bevelen dat alles even als de Verhandeling over het geheel aan allen aan, die met ons van het hooge belang der zaak doordrongen zyn. Het slot der Verhandeling laten wy hier in zyn geheel volgen:

"Wy zyn thans wederom van diezelfde Zuidelyke Provinciën afgescheiden, die in den stryd tegen Spanje onze zyde verlieten. Zoo die vereeniging in dien tyd noodlottig had kunnen zyn voor onze vryheid, voor ons volksbestaan, voor beschaving en verlichting, in deze dagen hebben wy het ondervonden, op hoe veel jammeren de hereeniging ons is te staan gekomen. Ik zwyg echter van de nadeelen, hierdoor aan de welvaart der Noordelyke Provinciën toegebragt, als niet strookende met het ontwerp dezer rede, maar ik moet hier spreken van de arglistige pogingen, door onze Zuidelyke stiefbroeders aangewend, om, onder schyn van vryheidsgezindheid, de milddadige en onbekrompene zorgen van onzen Vorst om kennis, en wetenschap te verspreiden, tegen te gaan en te verydelen.

"Nog klinkt ons hun geschreeuw in de ooren, om vryheid van Onderwys, den heiligsten naam misbruikende, tot de bereiking van hun schandelyk doel, om den middeleeuwschen nacht over ons Vaderland te brengen, en den geest van onderzoek en nasporing aan banden te leggen. Bedreigde de eene party ons met dit onheil, de andere zocht ons dien ligtzinnigen en wuften geest in te blazen, uit Frankryk aangewaaid, en even verderfelyk voor grondige beoefening der wetenschappen. Ontveinzen wy het niet, betooverd door hunne ydele woordenpraal en schoonschynende redenen, begonnen de bewoners dezer gewesten van lieverlede behagen te scheppen in de wyze, waarop de Belgen de letteren beoefenden; *Resumés, Korte Begrippen, Encyclopaedische Handboeken* en dergelyke werken, ziedaar de bronnen, waaruit men binnen kort een' schat van wysheid putten kon. Beklagenswaardige dwazen, die meenden dat men hiervoor dag en nacht zoude moeten arbeiden, dikke boekdeelen, de vruchten van de kleingeestigheid en spitsvinnigheid onzer Vaderen, doorwroeten; neen, gemakkelyker en bevalliger was de weg, dien zy insloegen; schitteren, dit was het doel, en hoe kon men het beter bereiken, dan door van alle wetenschappen te kunnen medespreken, zonder daarom gehouden te zyn, ééne in den grond te verstaan.

"En bovendien, had Vader Willem de Leische Hoogeschool gesticht, opdat de ingezetenen dezes Lands niet genoodzaakt zouden zyn om hunne kinderen naar Leuven te zenden, waar zy gevaar liepen van grondstellingen in te zuigen, verderfelyk voor de Regering dezer gewesten; thans zagen wy dikwyls het omgekeerde.— Velen trokken naar Belgie alsof onze Hoogescholen niet nog de zetels der geleerdheid waren, en, schoon men dit verontschuldigen kan, dewyl ook daar, aan eerste sieraden, in onze gewesten geboren en opgevoed, het onderwys der jongelingschap was toevertrouwd, wat zullen wy van hen zeggen, die met voorbygaan van zoo vele goede scholen, waarvan ons Vaderland overvloed heeft, hunne kinderen aan de leiding en leertrant van den wuften en oppervlakkigen Jacotot toevertrouwden!

"Ja dit kwaad was nog erger, dan de aangewende pogingen, om verlichting tegen te gaan; want dit is strydig en onbestaanbaar met den geest onzer natie, maar de schynbare voordeelen, die de Belgische leertrant aanbood, door spoedig tot het doel te brengen, zoo aanlokkelyk in deze eeuw der snelheden, en door verblindend schitteren, zoo streelend voor het onderhart, door deze voordeelen, zeg ik, had die methode veld kunnen winnen, en echt degelyk onderzoek den bodem inslaan. Bleven eenigen onbesmet van dit gif, hunne vermaning, hunne waarschuwing hadden geen ingang gevonden, tegen den stroom des tyds niet kunnen oproeijen, waren zy met denzelven medegesleept, en in den maalstroom verzwolgen.

"Dan, God zy geloofd, de scheidsmuur is weder opgerigt, en wy hebben niet meer te vreezen voor de listige aanslagen van de vyanden van licht en waarheid.

"Nog staat by, de kostbare tempel der geleerdheid, door onze Vaderen met zoo veel zorg en moeite gesticht. Mogen ook stormen gedreigd hebben hem op zyne grondvesten te doen wankelen, moge hy ook door vreemden overmoed van zyne uitwendige sieraden beroofd zyn geworden, burgermoed en burgervlyt hebben hem geschraagd, de leemten hersteld en hem met nieuwen luister doen herryzen.

"Dat wy dan allen, zoo veel in ons is, dat gebouw blyven schragen en ondersteunen. Onze beminde Koning, de tweede Willem I, [illegible], door onvermoeide vlyt, en onbekrompene mildadigheid, iedere poging, om kennis en verlichting te bevorderen, begunstigt, maar bovenal, dat wy, en inzonderheid zy, wie het onderwys der jeugd is toevertrouwd, verwyderd van de ligtzinnigheid dezer eeuw, het voetspoor onzer groote Vaderen drukken, door geen tyd, geene moeite te sparen, en geene opoffering te zwaar te achten, om tot degelyke en grondige geleerdheid te geraken, welke alleen op den naam van geleerdheid aanspraak maakt."

Gestichten voor Blinden.

De Heer Von Löwenberg deelt in de *Preuss. Staats-Zeitung* een verslag mede over het Blinden-Gesticht te Berlyn, waaruit wy datgene hier uittrekken, wat wy oordeelen van meer algemeen belang te zyn.

Den blinden de middelen en gelegenheden te geven, om door aanwending hunner eigene ligchamelyke en zedelyke krachten zich bezig te houden en in derzelver levensbehoeften te voorzien, dat is het problema, hetwelk diegene, die voor menschenheil, zedelykheid en beschaving eenen hoogen zin koestert, zich voorneemt op te lossen. De thans in de meeste Europesche landen bestaande openbare voorzorgs-instellingen voor dergelyke ongelukkigen levert het verblydenste bewys op der klimmende algemeene mensch-veredeling; en de, gedurende de laatste vyftig jaren in Europa gevestigde opvoeding- en weldadigheids gestichten voor blinden zouden, in hare geschiedenis eene schoone bylage der staving van haren voortgang kunnen opleveren. Zonder voor de volledigheid te willen instaan, geven wy hier naar tyd-orde van derzelver stichting eene lyst der belangrykste instellingen van dezen aard, 1784 Parys; 1790 Liverpool; 1800 Londen; 1804 Weenen; 1806 Berlyn; 1807 Petersburg; 1808 Amsterdam, 1808 Praag; 1809 Zurich, 1809 Dresden; 1811 Kopenhagen; 1817 Stokholm; 1818 Breslau, 1818 Koningsbergen (in Pruissen); 1820 Barcelona; 1822 Napels; 1823 Warschau; 1823 Gemund (in Würtenberg); 1824 Linz; 1825 Pesth; 1826 Freising (in Beyeren); 1828 Bruchsal (in Baden.)

Zoo heeft derhalve Pruissen drie blinden-gestichten, en nog onlangs hebben wy

gelezen dat tot het vestigen eener vierde zoodanige instelling te Pozen, reeds het fonds wordt byeengebragt. Over de getalverhouding der blinden in Pruissen tegen die in andere staten, kunnen wy uit gebrek aan stellige bescheiden dien aangaande, niets met zekerheid bepalen; onder 12 1-2 millioen bewoners, zoude Pruissen eene blinden bevolking van ongeveer 15,000 hebben, van welke trouwens de meesten eerst in ryperen ouderdom blind geworden, en dus niet in de verzorgings gestichten opgenomen zyn. Het ontbreekt ons, over het geheel, nog te zeer aan eenen vergelykenden staat der getalmatige verhoudingen tusschen de onderscheidenlyk voorkomende aard en wyze der blindheid onder de verschillende hemelstreken, dan dat wy den invloed, door welken in onderscheidene Plaatselyke gelegenheden dit verschynsel bepaald wordt, duidelyk zouden kunnen leeren kennen. En hoe veel Tink en Schnurrer in hunne geneeskundige aardryksbeschryvingen en andere geneeskundige schryvers, die over endemische kwalen, en vooral militaire artsen en opthalmologen die over oogpest en militaire oogziekte handelen, ook te dezen mogen geleverd hebben, zoo ontbreekt het nog altyd ons aan voldoende waarnemingen ten aanzien der plaatselyk onderling numerieke verhoudingen dezer ongelukkigen. Uit een louter aardrykskundig gezigtspunt, kunnen wy naar Zeune's geschrift: "Belisaris," de volgende opmerkingen mededeelen: Van de keerkringen naar de poolen neemt de blindheid af; in de landen onder de verzengde luchtstreek is de verhouding onbekend. Volgens Humbold zyn de donkerkleurige menschenrassen, zoo als de Negers en de Kleurlingen van Zuid Amerika, minder aan blindheid onderworpen dan de Blanken. Hiermede stemt ook overeen de ervaring van Dr. von Wolmar, dat in Afrika by een gelyk aantal menschen vyfmaal meer blinden onder de blanken dan onder de zwarten zyn. Volgens de geografische breedtegraden, laat zich de verhouding eenigermate opmaken als volgt: Tusschen de 20 en 30 gr. Noorderbreedte is ongeveer de honderdste mensch blind; tusschen 30 en 40 gr. N. B. nagenoeg de drie honderdste; volgens Golowin had Jeddo onder 10 millioen bewoners 36,000 blinden, dus op 277 zielen één blinden; in Midden Europa, tusschen 40 en 50 gr. N. B., is gemiddeld berekend de achthonderdste mensch blind; in het kanton Zurich telde men onder 194,913 bewoners 261 blinden, derhalve 1-147; in Denemarken en Noorwegen, ongeveer tusschen 50 en 70 gr. N. B., waren onder 2 1-2 millioen menschen 2441 blind, dus ongeveer 1-1000.

De Gele Rivier in China.

De Chinezen bezitten onderscheiden fabelachtige verhalen nopens de Houang-ho of Gele-rivier, nagenoeg van denzelfden aard als de Egyptenaren ten opzigte van den Nyl. De oorsprong en de uitwerking van den een en van den ander, hebben veel gelykenis tot elkander, met dat verschil nogtans, dat de overstroomingen van den Houang-ho nimmer zeker zyn, en men geene vaste berekening hoegenaamd kan maken met opzigt tot het tydstip, wanneer dezelven zullen plaats hebben. De uitgestrekte landen van Sy-yu, van de provinciën Chen-si en Chan-si, liggen westwaarts van China, en veel hooger dan de vlakten van Honan, alwaar de Houang-ho al de uit het westen afkomende wateren vereenigt. Doordien de zee van daar zeer verre is verwyderd, en er weinige meeren of rivieren zyn, zoo regent het in die streken zelden; ook bevindt zich in de Houang-ho dikwerf zeer weinig water. Van lieverlede echter vullen zich die uitgestrekte bergketenen met sneeuw en ys-massas, de atmosfeer wordt met dampen overladen, de wolken pakken te zamen, en somwylen veroorzaken de dien ten gevolge plaats hebbende waarlyk buitengewoon zware regens, gepaard met de uit het gebergte afkomende smeltende sneeuw verschrikkelyke overstroomingen, en zulks vooral wanneer die oorzaken gedurende een ruim tydvak vereenigd daartoe medewerken.

In die oorden rondreizende, heeft de heer Lamiot, een Zendeling, eene stad plotseling door zulk eene toomelooze waterstorting geheel zien onderst boven werpen, de ingezetenen hadden ter naauwernood den tyd het leven te bergen; vervolgens ontlasteden zich de wateren in de Houang-ho, die niet ver van daar zich bevond. Wat de gele kleur van den Houang-ho betreft, zoo heeft die zendeling twee tot drie honderd mylen in Chansi en het opper-gedeelte van dien vloed afgelegd, en daar, zelfs in de groote bergen, schier geene andere aarde aangetroffen, dan eene soort van zeer harde, mooi geel-kleurige klei. Naardien het in die streken zelden regent, is de geheele dampkring bezwaard met een zeer fyn geel stof; oogen, neus, ooren en mond worden daarmede onwederstaanbaar doordrongen; men kan geene myl wegs afleggen, zonder het aangezigt en de kleederen gansch en al met eene gele stof overdekt te hebben; voor het overige brengt dit stof aan de huid, geene smart of letsel te weeg, gelyk zulks het geval is met het vlugtige stof van den Pe-tchi-li, dat met salpeter en minerale soda tot stikkens toe is overladen.

Om deze reden zyn niet alleen de over eene bedding van deze aardstof stroomende rivieren en beken geel van kleur, maar ook alle andere met de dampkringslucht in aanraking komende wateren hebben dezen tint. Dit gele stof, dat door den Houang-ho, by deszelfs overstroomingen, op de landeryen wordt achtergelaten, geeft die velden eene verwonderlyke vruchtbaarheid. In het land van Ho-nan heeft men jaarlyks twee voordeelige oogsten, bestaande de eerste genoegzaam geheel in koren. Nergens elders ziet men het zoo welig groeyen, of heeft men smakelyker en geuriger meel; te Pekin bezigt men het tot de toebereiding van fijn pastywerk. Na de inzameling des tweeden gewas vergenoegt men zich somtyds met het graan in den grond te brengen en met aarde te overdekken, zonder de landeryen eenige bewerking te doen ondergaan. Het Gouvernement legt telken jare ontzettend zware uitgaven aan den Houang-ho te koste; overwint deze stortvloed de daaraan in den weg gestelde hindernissen, alsdan is deszelfs waterkracht slechts des te geweldiger en zyn de onheilen des te uitgestrekter en verschrikkelyker.

Schrikkelyke Moord in Engeland.

De stad Londen is eenigen tyd geleden in schrik en afschuw gezet door eene afgryselyke wandaad, vergezeld van omstandigheden, die het bloed in de aderen doen stollen. James Cook, naamgenoot, doch geen bloedverwant van den vermaarden zeereiziger, was aan een zekeren John Paas eene aanzienlyke som geld schuldig. Hier aan niet kunnende voldoen, kwam hy op het yzingwekkende denkbeeld, om zynen schuldeischer van het leven te berooven, ten einde de zyne schulden stavende bewysstukken in handen te krygen. Toen hy nu de misdaad had gepleegd stelde hy, ter wegneming van alle sporen, de walgelykste voorzorgen in het werk.

Na den rampzaligen John Paas geworgd te hebben, had de moordenaar hem aan stukken gesneden en was hy begonnen de lillende ledematen een voor een op een steenkolenvuur te verbranden.

Deze operatie duurde lang; eene stank lucht drong naar alle kanten naar buiten; de buren deden onderzoek en James Cook werd op heeter daad ontdekt, terwyl hy bezig was half verbrand menschenvleesch dieper onder het kolenvuur te duwen.

Voor de assises van Middlesex te Londen gebragt, verscheen James Cook voor de Regters en de gezworenen met een gelaat, op hetwelk meer domheid dan gevoelloosheid stond gekenmerkt. Gedurende het voorlezen der akte van beschuldiging haalde James Cook het Engelsche Nieuwe Testament uit zynen zak, en hield hy zich bezig met het lezen des Evangelies wegens den ontrouwen Rentmeester.

De Regter Park deed hem de gebruikelyke vragen: Hoedanig wilt gy te regt staan?

James Cook: Voor God, voor de Wet en voor de Regters van myn land,

De Regter: Verklaart gy u schuldig, of niet schuldig?

James Cook: Ik verklaar my schuldig.

De Regter: Kent gy de gevolgen uwer verklaring?

James Cook: Ik ken dezelven.

De Regter: Hebt gy rypelyk daarover nagedacht?

~~James Cook: Zoo heb ik.~~

De Regter: Volhardt gy in uwe verklaring?

James Cook: Ik volhard daarin.

De President: Na het hooren van deze verklaring en het inzien van de in het onderhavige geval voorkomende veelvuldige bewysstukken hebben de heeren gezworenen eene gemakkelyke taak te vervullen.

Na kort beraad verklaarden de gezworenen den aangeklaagden schuldig.

De President, daarop de zwarte muts op het hoofd zettende, sprak den aangeklaagden aldus aan: "James Cook! het is gebleken, dat gy eene misdaad hebt gepleegd, waarvan onze lyfstraffelyke regtsgedingen gelukkiglyk zeldzaam melding maken. In de tegenwoordige omstandigheid hebt gy geene genade af te smeeken anders dan van de Goddelyke barmhartigheid; de vonnisvelling der menschen gebiedt my slechts over u het vreesselyke lot uit te spreken; gy zult dus heden over twee dagen van hier gevoerd worden naar de gewone plaats van strafvoltrekking en aldaar by den hals worden opgehangen tot dat de dood daarop volge. Het hof beveelt daarenboven, dat ter hoofde van het afschuwelyke der misdaad, uw ligchaam met ketenen aan de galg zal worden gehangen en zal blyven hangen tot dat het geheel zal zyn vergaan.

Het vonnis is voltrokken. Een uur voor het noodlottige oogenblik bewilligde James Cook in het houden van een gesprek met den heer Denton, schoonbroeder des vermoorden.

Ik kan u verzekeren, zeide hy tegen hem, dat ik nog slechts weinigen tyd had noodig gehad om van de uitvoering myne verfoeijelyken plans geen spoor te doen overblyven. Ik had uwen schoonbroeder ten mynen huize gelokt onder voorwendsel van eene rekening met hem te willen vereffenen; een door my aan hem toegebragte slag met een yzeren stang deed hem tegen den grond zygen, daarop sloeg ik hem een touw om den hals, sleepte hem in myn achterhuis en sneed hem aan stukken. Het eerst deed ik door het vuur verteeren dat gedeelte des ligchaams, waardoor ik het meest in gevaar kon komen; alle bewyzen waren op het punt van door de asch verteerd te worden, toen de Goddelyke Voorzienigheid heeft gewild, dat ik werd ontdekt.

"Wil van mynentwege aan uwe zuster, de weduwe Paas, en aan hare ongelukkige kinderen kennelyk maken, dat ik sterf in knagende wroeging, maar tevens onder het opzenden van opregte gebeden, dat de Hemel het kwaad herstelle, hetwelk door my jegens hen is bedreven. Indien de smeekgebeden van een stervend en berouwhebbend mensch de goddeid vermag te vermurwen, alsdan kunnen de nablyvenden op de werkdadigheid myner bemiddeling rekenen."

Een der by dat gesprek tegenwoordig zynde personen wenschte uit den mond des misdadigers zelven omstandige byzonderheden nopens zyne afgelegde verklaring op te teekenen, ten einde dezelve aan Dagbladen te kunnen leveren. "Ik wil u volgaarne hierin ten dienste staan, antwoordde hy, zulks zal myne uiterste belydenis en tevens eene heilzame les wezen voor lieden, die zoo misdadig als zinneloos mogten handelen, dat zy zich, uit begeerlykheid, tot het plegen van dusdanige euveldaden lieten vervoeren.

Na met eene vaste stem en in tamelyk goeden styl zyn verbaal gedikteerd te hebben, vatte James Cook zyne gebeds-repetitien weder op en gaf zich eindelyk aan de Scherpregters over.

De ingezetenen van Leicester en deszelfs omtrek hebben dit droevige schouwspel ten getalle van veertig duizend bygewoond. De Courant van Leicester zegt, dat James Cook langer dan tien minuten met den dood heeft geworsteld, en dat, zoo ver het geheugen strekt van hen, die gewoonlyk de strop-executien bywonen, er geen voorbeeld is bekend, dat een misdadiger zoo lang tusschen dood en leven heeft geworsteld als de bovengenoemde James Cook.

Gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN, jun.